

Finanstilsynet

Sendt pr. e-mail: hoeringer@ftnet.dk
adpe@ftnet.dk
mahv@ftnet.dk

Att.: Andrea Petersen og Mads Hvalsøe Kristensen

Den 17. august 2023

Høringsvar – Forslag til lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere

Dansk Erhverv takker for muligheden for at komme med bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er overordnet positiv over for, at der skabes passende regulatoriske rammer, der fjerner hindringer og fastsætter beskyttelsesforanstaltninger for overførsel af misligholdte lån fra kreditinstitutter til kreditkøbere.

I forhold til implementeringen af NPL-direktivet i dansk ret, er det vigtigt at fokusere på, hvordan reguleringen harmonerer med eksisterende danske regler, herunder i særdeleshed lov om inkassovirksomhed.

Specifikke bemærkninger

Dansk Erhverv samarbejder med Dansk InkassoBrancheforening og har i den forbindelse set forningens bemærkninger til lovforslaget.

Dansk Erhverv deler Dansk InkassoBrancheforenings bekymringer i forhold til, hvilke konsekvenser lovforslaget vil have i forhold til lov om inkassovirksomhed og de aktører, der er omfattet af denne lov.

Lov om inkassovirksomhed regulerer i dag, hvordan erhvervmæssig inddrivelse af fordringer skal foregå. Dette skaber en betryggende regulering for skyldneren, ligesom der sikres en lige konkurrence for de erhvervsdrivende, der arbejder med inddrivelse af fordringer.

Dansk Erhverv opfordrer til, at direktivet implementeres på en måde, så der gælder ens regler for erhvervmæssig inddrivelse af fordringer uanset, om en fordring hidrører fra en misligholdt kreditaftale eller fra gæld, der er opstået på anden vis.

Som eksempler på forskelle, der opstår ved inddrivelse af fordringer ved den foreslåede implementering, kan nævnes reglerne om god inkassokik, inkassoomkostninger, varsler og frister.

Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed for uddybende bemærkninger.

Med venlig hilsen

Poul Dahlgaard

Chefkonsulent og advokat

Finanstilsynet
hoeringer@ftnet.dk

17. august 2023

Høringssvar – forslag til Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere

Dansk InkassoBrancheforening (DIB) er på europæisk plan repræsenteret ved den internationale inkassobrancheorganisation, Federation of European National Collection Associations (FENCA), der repræsenterer 23 national brancheforeninger for kreditkøbere og inkassovirksomheder. Idet DIB ligeledes besidder formandsposten i FENCA, har DIB været en central del af dialogen med både EU Kommissionen, EU Parlamentet samt European Banking Authority (EBA) om direktivet om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere (NPL-direktivet), og vi er positive over både direktivet samt det generelle ønske om at styrke det sekundære marked for misligholdte lån (NPL).

Vi er dog mindre positive over for lovforslaget og den valgte implementeringsmodel af direktivet, da vi mener, at lovforslaget bygger på en grundlæggende misforståelse, hvilket desværre også betyder, at den valgte implementeringsmodel er særdeles u hensigtsmæssig.

Primære problemstilling ved lovforslaget

Den grundlæggende misforståelse er, hvad kreditservicering reelt er. Det er væsentligt at gøre opmærksom på, at en misligholdt kreditaftale ved opsigelse ikke længere er at betragte som en kreditaftale med løbende afdrag, men derimod en gæld. Her er det ikke kun en delbetaling, der er forfalden, men grundet misligholdelsen og opsigelsen af kreditaftalen er det derimod den fulde fordring, der er forfalden. Dermed er kreditservicering servicering af en forfalden gæld, og der er derfor i realiteten tale om inkasso.

En væsentlig del af lovforslaget kan derfor betragtes som en ny inkassolov, og det har en række u hensigtsmæssige konsekvenser. Dette er lettest illustreret ved lovforslagets §2, der i realiteten kan omskrives til ”Reglerne i lov om inkassovirksomhed finder ikke anvendelse på inkassobureauers udøvelse af inkassovirksomhed på gæld, der udspringer fra misligholdte kreditaftaler”.

Det er vores klare indtryk efter dialog med en række aktører på området, at dette ikke har været hensigten med loven. Vi håber naturligvis, at en erkendelse af misforståelsen vil føre til et valg af en anden og mere hensigtsmæssig implementeringsmodel. Vi vil i det efterfølgende gennemgå nogle af de u hensigtsmæssigheder, som denne misforståelse har medført.

Afvigelse fra helt grundlæggende principper

I Danmark har vi i dag de facto en lovgivning, hvor vi langt overvejende regulerer aktiviteten frem for *hvem*, der udfører aktiviteten. Såvel Inkassobureauer, kreditorer og advokater skal overholde god inkassoskik, og reglerne for varsling, salærer mv. er ligeledes reguleret for al inkassation. Det har betydet, at alle borgere har haft samme krav og rettigheder, når de sendes til inkassation. Med det nuværende lovforslag afviger man på en række områder med denne praksis:

- 1) Inkassoreglerne afhænger nu af, hvilket oprindeligt krav, der er blevet til en gæld. Gæld, der fremadrettet udspringer af en misligholdt kreditaftale, vil som udgangspunkt være undtaget fra Inkassoloven, hvorimod al anden privat gæld vil være omfattet af Inkassoloven.
- 2) Undtagelsen er dog, hvis gælden under pkt. 1 ”serviceres” af en advokat, for så vil Inkassoloven fortsat være gældende. Ikke alene bryder det med princippet om at regulere aktiviteten, men samtidig ændres både tilsyn, licenskrav og borgernes rettigheder sig på baggrund af, hvilken gæld og hvilken kreditserviceringsvirksomhed, der er tale om. Dermed vil borgere opleve, at det samme krav kan være underlagt vidt forskellige regler, hvilket hverken er i borgerens, domstolens, kreditors eller samfundets interesse.
- 3) Gæld, der stammer fra en misligholdt kreditaftale, er ikke længere omfattet af god inkassoskik.
- 4) Gæld, der stammer fra en misligholdt kreditaftale, har ikke længere klare regler for inkassoomkostninger. Inkassoomkostningerne er godt nok fastsat i Renteloven (BEK 601 12/7 2002), men i bekendtgørelsens henvises der til inkassator (=autoriseret i.h.t. Inkassoloven) samt varslingen, der følger af §10 i Inkassoloven. Idet kreditserviceringsvirksomheder er undtaget fra Inkassoloven, giver det en udfordring, og det er en helt unødvendig uklarhed.
- 5) Gæld, der stammer fra en misligholdt kreditaftale, kræver ikke længere et inkassovarsel.
- 6) Gæld, der stammer fra en misligholdt kreditaftale, er ikke længere omfattet af en ekstern og uafhængig klagemyndighed.

Der er i realiteten tale om en meget omfattende og uhensigtsmæssig deregulering af en væsentlig del af det danske inkassomarked. Idet vi i dag har en velfungerende lovgivning på området, så er vi ikke interesseret i den deregulering, da den både vil skabe en del uklarhed, være konkurrenceforvridende samt invitere til en ”større kreativitet” i.f.t både etiske retningslinjer samt påførte omkostninger. Dette er i ingens interesse – ej heller branchens.

Licenskrav

Der er i lovforslaget også en udfordring med de definerede licenskrav. European Banking Authority (EBA) skal jf. direktivet udarbejde en vejledning til licenskravene, og denne vejledning er stadig på høringsstadiet. DIB er gennem formandskabet i FENCA i dialog med EBA, og der vil komme ændringer til de retningslinjer, som EBA tidligere har sendt i høring. Omfanget af ændringerne kendes endnu ikke, men uanset omfanget, vil lovforslaget skulle tilpasses til vejledningen.

Tilsyn med udenlandske aktører uden national tilstedeværelse

En central del af direktivet er, at en licens kan gøres gældende i øvrige medlemsstater, og her er den valgte implementeringsmodel ligeledes særdeles uhensigtsmæssig. En medlemsstat har mulighed for yderligere licenskrav, hvilket bl.a. er tilfældet i Inkassoloven, hvor der som udgangspunkt er krav om lokal tilstedeværelse. Formålet med det licenskrav i Inkassoloven er at sikre, at inkasso i Danmark både følger dansk lovgivning samt er underlagt et effektivt nationalt tilsyn.

Med den valgte implementeringsmodel er der ikke længere et krav om tilstedeværelse i Danmark, så hvis man har hjemsted og licens i f.eks. Polen, så kan man også få licens i Danmark uden at være fysisk repræsenteret i Danmark. Selv om man vil skulle have godkendelse hos Finanstilsynet, så vil det være meget svært for Finanstilsynet at sikre, at licenskravene løbende overholdes, samt at forbrugernes rettigheder overholdes. Specielt da licenshaver selv skal behandle klager.

Grundtanken bag NPL-direktivet

Et helt centralt formål med NPL-direktivet er at sikre, at der kommer minimumskrav for kreditservicering af misligholdte kreditaftaler i de lande, der IKKE har en eksisterende lovgivning.

Et af de centrale punkter fra FENCAs side i dialogen med både EU Kommissionen og EU Parlamentet var at sikre, at medlemsstater med eksisterende lovgivning og licensordning kunne anvende disse regler, hvilket fremgår af de generelle bemærkninger til direktivet (recital 25), der lyder:

”Medlemsstater, der allerede har indført regler, der svarer til eller er strengere end reglerne i dette direktiv for kreditserviceringsaktiviteter, bør i deres nationale ret til gennemførelse af dette direktiv kunne anerkende muligheden for, at eksisterende enheder, der udfører kreditserviceringsaktiviteter, automatisk anerkendes som godkendte kreditservicevirksomheder.”

Derfor er vi noget forundrede over, at man i den nationale implementering har valgt at tilsidesætte eksisterende lovgivning frem for at supplere den eksisterende og velfungerende lovgivning. Idet man tilsyneladende har misforstået, hvad kreditservicering egentligt består af, så vil den foreslåede implementeringsmodel deregulere kreditservicering af misligholdte kreditaftaler i Danmark, og man vil samtidig skabe helt unødvendig og redundant lovgivning, hvor inkassoområdet fremadrettet reguleres af både Erhvervs- og Justitsministeriet. I modsætning til i dag, hvor lovgivningen er underlagt Justitsministeriet, så vil den primære myndighed – grundet mængden af opsagte kreditaftaler - fremadrettet være Erhvervsministeriet.

Derudover så har den valgte model også den meget markante ulempe, at de hidtil ensartede retligheder for borgerne i.f.m. inkasso på private krav bortfalder.

DIBs anbefalinger

DIB kan ikke støtte implementeringsmodellen og dermed heller ikke lovforslaget, og det er vores helt klare anbefaling, at Erhvervsministeriet og Justitsministeriet i stedet vælger en implementeringsmodel, der bygger på eksisterende lovgivning og bibeholder de grundlæggende principper, der gælder for inkasso i dag.

Dette kan både med få justeringer gøres inden for direktivets rammer, og det vil samtidig være en kortvarig proces, da Danmark i forvejen gennem eksisterende lovgivning opfylder en væsentlig del af direktivet.

Den del af implementeringen af direktivet, der knytter sig til inkasso, bør langt overvejende reguleres af den eksisterende inkassolovgivning. Ligeledes vil den model sikre, at den uafhængige klagemyndighed bevares. Licenskravene kan relativt enkelt implementeres i Inkassoloven, når disse er endeligt udarbejdet af EBA. Denne implementeringsmodel vil ligeledes afhjælpe udfordringerne med grænseoverskridende kreditservicering, da Inkassolovens krav om fysisk tilstedeværelse og overholdelse af god inkassoskik bevares.

Den del af lovforslaget, der vedrører kreditkøbere vil kunne genbruges, og den del af lovforslaget bibeholdes hos Erhvervsministeriet/Finanstilsynet.

Finanstilsynets vejledning

I tillæg til valg af en anden implementeringsmodel anbefaler vi ligeledes, at Finanstilsynets vejledende udtalelse om FIL §117 ligeledes revideres, da der i den nuværende vejledning er flere uhensigtsmæssigheder, der modvirker intentionerne bag NPL-direktivet, hvilket vanskeliggør danske bankers salg af misligholdte lån. Derudover indeholder den nuværende vejledning også elementer, der hverken er i kreditgivers eller i skyldnerens interesse.

DIB deltager naturligvis gerne aktivt og konstruktiv i en dialog om både implementeringsmodel og justering af vejledningen.

På DIBs vegne

Claus Spedtsberg

Formand, DIB
Formand, FENCA

Dansk Kredit Råd

Finanstilsynet
Strandgade 29
1401 København K

17. august 2023

Att.: Andrea Damsboe Petersen

Mail: adpe@ftnet.dk

J.nr: 23-005030

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om inkassovirksomhed og lov om kreditaftaler (Gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU).

Dansk Kredit Råd er en brancheorganisation som engagerer virksomheder generelt indenfor det kreditfaglige felt. Foreningens medlemmer er såvel kreditgivere som leverandører til kreditbranchen, herunder inkassobranchen.

Dansk Kredit Råd har i forbindelse med implementering med det såkaldte "NPL direktiv", arbejdet tæt med Dansk InkassoBrancheForening.

Vi er bekendt med det velbegrundede og gennearbejdede høringssvar Dansk InkassobrancheForening har indleveret til Justitsministeriet dags dato.

Det bemærkes at, Dansk InkassoBrancheForening er på europæisk plan repræsenteret ved den inter-nationale inkassobrancheorganisation, FENCA, der repræsenterer både kreditkøbere samt kreditservicering som defineret i direktivet.

Danske Kredit Råds medlemmer er således i betydelig udstrækning omfattet af lovforslaget.

Dansk Kredit Råd

Danske Kredit Råd er i det hele enige i argumentationen i høringssvaret fra Dansk Inkasso-Branche forening.

Som lovforslaget foreligger, vil gennemførelse være et udtryk for en **signifikant deregulering** af markedet for NPL (none performing loans).

Danske Kredit Råd er af den opfattelse, at implementering af Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU), skal ske i overensstemmelse med gældende danske regler.

Vedtagelse af lovforslaget i den nuværende form, vil efter Dansk Kredit Råds opfattelse give diskrepans i ramme vilkårene for kreditorsuccession og inddrivelse NPL (none performing loans).

Dansk Kredit Råd deltager gerne i den kommende lovforberedende proces.

Med venlig hilsen

Mikkel Winston, formand
mikkel@winston.dk

Stefan Schwärter, advokat
sts@dalaw.dk

Dansk Kredit Råd

c/o

DreistStorgaard Advokater A/S

Bag Haverne 32-50

4600 Køge

www.dk-r.dk

Finanstilsynet
Strandgade 29
1401 København K

Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
Cc adape@ftnet.dk og mahv@ftnet.dk

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

16. august 2023

Dok.nr. D-2023-029463

Høringsvar til høring over forslag til lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar. Vores høringssvar er udarbejdet i samarbejde med Danske Advokaters fagudvalg for inkasso og fagudvalg for IP, forbruger- og markedsføringsret.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i udkastet

§ 21

Inkassoloven finder ikke anvendelse på kreditservicering. Den retlige standard om god inkassoskik vil derfor ikke finde anvendelse på et inkassobureaus kreditserviceaktiviteter. I den foreslåede § 21 fremgår en ny og særskilt god skik standard. Dog gælder det, at inkassolovens § 9 og dermed god inkassoskik fortsat vil finde anvendelse på inkassobureauets øvrige aktiviteter, hvor den foreslåede § 21 så omvendt ikke finder anvendelse. Det forekommer uhensigtsmæssigt og svært tilgængeligt at skulle veksle mellem to bestemmelser om god skik.

Ved implementering af art. 10, litra 1, kan denne problemstilling imødegås ved at lade inkassolovens § 9 om god inkassoskik finde anvendelse for kreditserviceringsvirksomhed. Dermed vil bemyndigelsesbestemmelsen også blive overflødig for så vidt angår kreditserviceringsvirksomhed (inkassodelen).

Dette kan konkret ske ved at tilføje en henvisning til inkassolovens § 9 om god inkassoskik i foreslåede § 21, stk. 1. På denne måde fjernes de betydelige uhensigtsmæssigheder, som den foreslåede dobbelt-standard for god skik på inkassoområdet vil medføre.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at der ikke er grund til at mene, at den retlige standard om god inkassoskik giver en mindre omfattende beskyttelse af låntagerne end direktivet tilsigter. I dette spørgsmål kan der henvises til betænkning nr. 1321/1996 om inkassovirksomhed, side 85-88. Der kan desuden henvises til

offentliggjort retspraksis på området og til offentliggjort praksis fra Advokatnævnet, som træffer afgørelser om god advokatskik bl.a. vedrørende advokaters inkassovirksomhed. Dertil kommer tilsynsmyndighedens praksis, som desværre ikke er offentligt tilgængelig.

Danske Advokater foreslår, at § 21 formuleres således:

”Kreditkøbere og kreditservicevirksomheder skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. For kreditservicevirksomhed finder inkassolovens § 9 om god inkassoskik anvendelse.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for kreditkøbere.”

Den foreslåede § 2 skal ændres i konsekvens heraf (”bortset fra § 9”). Den foreslåede § 10, stk. 2, 5) bør i konsekvens heraf indeholde en henvisning til inkassolovens § 9.

I lovforslagets § 21, stk. 2, lægges der op til, at den til enhver tid siddende minister bemyndiges til at udstede nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis.

Det er Danske Advokaters opfattelse, at det ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning er betænkeligt, at lovforslaget indeholder en generel og i princippet ubegrænset hjemmel til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis. I forbindelse hermed bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse ikke er indeholdt i inkassoloven.

Danske Advokater mener, at det er mere hensigtsmæssigt, at den retlige standard for redelig forretningsskik og god skik udvikles gennem praksis og ikke via ministerens detailregulering. Hertil kommer, at vurderingen af, hvad der udgør redelig forretningsskik og god praksis bør være den samme som ved den inkassovirksomhed, som udøves i dag. Også af den grund finder Danske Advokater det vanskeligt at forstå, hvorfor der er behov for en sådan bemyndigelse.

Da det er Forbrugerombudsmanden, der kan anlægge sager vedrørende overtrædelse af § 21, stk. 1, mener Danske Advokater, at der som minimum ved udstedelse af regler i medfør af § 21, stk. 2, bør være pligt til at høre Forbrugerombudsmanden, førend reglerne udstedes. Henset til at der i tilladelsen indgår et krav om, at virksomheden har passende politikker til sikring af, om reglerne om beskyttelse af låntagerne overholdes, jf. § 4, stk. 2, nr. 5, så forekommer det heller ikke af denne grund hensigtsmæssigt, at dele af reguleringen skal ske/kan ske i en bekendtgørelse, som måske aldrig kommer.

Som Danske Advokater læser lovforslaget, er redelig forretningsskik og god praksis i øvrigt normeret af indholdet af § 22, hvorfor bemyndigelsen også af denne grund synes overflødig.

Hertil kommer, at tilladelsen til at udøve virksomhed de facto altid vil være betinget af, at virksomheden drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis, jf. kravene i § 4.

§ 22

Danske Advokater foreslår, at udkastets § 22 omformuleres, særligt da der er tale om en straffelagt bestemmelse.

For eksempel foreslår Danske Advokater, at formuleringen af § 22, stk. 1 nr. 1, ændres til *"ikke give oplysninger til låntagere, der er vildledende, uklare eller faktisk forkerte"*. Denne ordlyd giver efter Danske Advokaters opfattelse låntagerne den beskyttelse, som direktivets artikel 10 lægger op til, da det afgørende må være, at låntager ikke får faktisk forkerte oplysninger. Den væsentlige sproglige præcisering kan støttes på, at direktivet i den engelsk version anvender betegnelsen "false" der kan betyde ukorrekt og i den tyske "falsch" der betyder ukorrekt.

Ud fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv bør også § 22, stk. 2, omformuleres, da følgende er meget vanskeligt at læse og forstå:

Den nuværende ordlyd:

Kreditkøberen eller enheden, jf. §§ 17 eller 18, eller kreditservicevirksomheden, hvis der er udpeget en sådan til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, skal efter enhver overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale til en kreditkøber og altid forud for den første inddrivelse af gæld, men også når låntageren anmoder herom, sende låntageren en skriftlig meddelelse, der på en klar og forståelig måde som minimum oplyser om:

Danske Advokater foreslår at omformulere bestemmelsen til følgende, så også sprogkravet anført i direktivets artikel 10 er tilgodeset:

"Virksomheder omfattede af loven skal i god tid forud for den første inddrivelse af gæld sende låntageren en skriftlig meddelelse, der på en for modtageren klar og forståelig måde, som minimum oplyser låntageren om følgende:

Som et nyt stykke kunne man så skrive. "Samme meddelelse som i stk. X skal gives ved overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale til en kreditkøber, hvis dette ikke sker umiddelbart forud for første inddrivelse."

Og som et yderligere nyt stykke:

"De samme oplysninger som anført i stykke X skal gives, hvis en låntager anmoder herom og ikke inden for de senest x måneder har modtaget oplysningerne nævnt i stykke X. Oplysningerne skal gives snarest muligt og ikke senere end 10 hverdage efter modtagelsen af anmodningen.

§ 29

Det følger af § 29, at Finanstilsynet uden retskendelse kan få adgang til forretningslokaler tilhørende en kreditservicevirksomheder i tilsynsmæssigt øjemed.

Vi er bekendt med, at alle Finanstilsynets hovedlove indeholder bestemmelser om, at Finanstilsynet kan foretage tilsyn- og kontrolbesøg uden retskendelse hos virksomhederne, samt at inspektioner næsten uden undtagelse varsles og gennemføres via dialog med virksomhederne.

Det bemærkes imidlertid, at kontrolbesøg uden retskendelse er en meget indgribende foranstaltning. Der skal derfor efter Danske Advokaters vurdering foreligge meget tungtvejende grunde til at foretage kontrolbesøg uden retskendelse, og helt generelt bør kontrolbesøg uden retskendelse forbeholdes til varslede besøg.

Endvidere opfordrer vi til, at det præciseres og/eller eksemplificeres i hvilke situationer, der vil kunne gennemføres kontrolbesøg uden varsling og forudgående dialog.

GDRP

Danske Advokater foreslår, at både loven og forarbejderne mere præcist forholder sig til, om den danske lov udgør et behandlingsgrundlag for virksomhederne eller om den fulde lovliggørelse af behandlingen af personoplysninger udelukkende kan og skal ske med hjemmel i GDPR-reglerne, hvilket er tilfældet, jf. direktivet artikel 25, således at det er fuldstændig klart, at loven alene udtrykker det indlysende, at virksomhederne skal overholde GDPR-reglerne som led i driften af deres virksomhed og at dette er et led i en redelig forretningsskik.

Afsluttende bemærkninger

Danske Advokater står altid gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Susanne Bager
Juridisk konsulent
Danske Advokater
smb@danskeadvokater.dk

Vi skal hermed venligst afgive vort høringssvar til lovforslaget.

Lovforslaget findes generelt passende og vil medvirke til en god regulering af finansielle institutters salg af nødlidende fordringer.

Samtidig skabes klarhed over retstilstanden ved finansielle institutters iagttagelse af bankhemmeligheden i denne forbindelse.

For så vidt angår forslagens § 5 stk. 1 litra 4 skal vi dog venligst henstille til, at det ikke gøres til en pligt for kreditservicevirksomheder at sende en kvittering ved modtagelse af en betaling fra kredittager. Dette vil være unødigt administrativt tungt og vil ikke stå i fornuftigt forhold til den øvrige samfundsudvikling. Eksempelvis modtog en kredittager ikke en særskilt kvittering ved betaling til det finansielle institut, inden salg af tilgodehavendet.

Alternativt til en sådan kvittering kunne foreslås, at kredittager kan anmode om et kontoudtog eller adgang til dette via kreditservicevirksomhedens evt. online adgang.

Med venlig hilsen/Best regards

Peter Hægerstrand Jensen
Direktør/Managing Director

Telefon: +45 70 22 10 20

Direkte: +45 86 75 49 00

Mobil: +45 21 61 82 61

phj@eos-danmark.dk • www.eos-danmark.dk

EOS. Changing finances for the better.

EOS Danmark A/S • Langhøjvej 1, A • 8381 Tilst

Finanstilsynet
Strandgade 29
1401 København K

Att.: Andrea Damsboe Petersen

**FINANS
DANMARK**

Forslag til lov om kreditservicevirksomhed og kreditkøbere

Resumé

Nye regler vedrørende salg af fordringer

Finans Danmark hilser forslaget velkommen, idet der med forslaget skabes regulatoriske rammer for et sekundært marked for misligholdte lån. I den forbindelse bemærker vi, at området for kreditinstitutters salg af fordringer gennem årene har været begrænset af videregivelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed, og vi finder det afgørende, at man i lovforslaget adresserer samspillet mellem de to regelsæt, herunder Finanstilsynets vejledende udtalelse herom fra januar 2020.

Finans Danmark foreslår således, at det eksplicit fremgår af lovforslagets bemærkninger, at videregivelse af fortrolige oplysninger efter nærværende lov vil udgøre en berettiget videregivelse af fortrolige oplysninger efter § 117. Vi foreslår i samme forbindelse, at Finanstilsynet laver en undtagelse til § 117, stk. 1, hvorefter der kan videregives oplysninger i forbindelse med salg af misligholdte fordringer omfattet af loven.

Endelig foreslår Finans Danmark en række præciseringer med henblik på at tydeliggøre lovens forpligtelser i forhold til kreditinstitutter. Det gælder bl.a. i forhold til samspillet med lov om inkassovirksomhed.

Hørings svar

17. august 2023

Dok: FIDA-1826564804-693267-v1

Kontakt Anne Aarup Fenger

Hørings svar til forslag til lov om kreditservicevirksomhed og kreditkøbere

Finans Danmark skal indledningsvist takke for muligheden for at komme med bemærkninger til forslag til lov om kreditservicevirksomhed og kreditkøbere.

Generelle bemærkninger

Vi bemærker indledningsvist, at loven ikke finder anvendelse på kreditservicevirksomheder, der udøves af kreditinstitutter inden for EU, forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsforvaltningsselskaber og UCITS samt ejendomskreditselskaber, jf. forslagets § 1, stk. 3.

Forslagets § 16 finder dog anvendelse på kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller overførsel af en misligholdt kreditaftale, eller kreditinstitutter, som har indgået en sådan kontrakt med en kreditkøber, jf. § 1, stk. 2, og fastlægger her en række oplysnings- og afrapporteringskrav.

Loven vil trods ovenstående få betydning for kreditinstitutters brug af inkassovirksomheder. Det er dog uklart, præcis hvordan institutterne vil blive påvirket. Se nærmere nedenfor.

Endvidere finder vi, at det bør præciseres nærmere, hvordan man skal forholde sig i forhold til kautionister, både i relation til kreditgivers videregivelse af oplysninger til kreditservicevirksomheder samt i relation til kreditservicevirksomheders håndtering af kautionister, herunder i forhold til god skik, tavshedsforpligtelse m.v.

Videregivelse af fortrolige oplysninger ved salg af fordringer

Der har i mange år været et marked for kreditinstitutters salg af fordringer i Danmark, Finanstilsynet har i en række sager forholdt sig til betydningen af § 117 i lov om finansiel virksomhed i relation til mulighederne for at kunne videregive fortrolige oplysninger i forbindelse med sådanne transaktioner.

Finanstilsynet har som udgangspunkt ikke anset det som en berettiget videregivelse at videregive kundeoplysninger, herunder oplysninger om kundens navn, adresse og evt. restancer, i forbindelse med salg af låneporteføljer, uanset om porteføljen bestod af misligholdte/afskrevne fordringer eller ej. Finanstilsynet har blandt andet lagt vægt på, at det alene har været i den finansielle virksomheds interesse, at fordringerne blev videresolgt.

Hørings svar

17. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693267-v1

I en vejledende udtalelse fra januar 2020 fastslår Finanstilsynet dog, at det vil være en berettiget videregivelse af fortrolige kundeoplysninger, når et kreditinstitut videregiver relevante kundeoplysninger i forbindelse med et salg af misligholdte fordringer. Det følger desuden, at det kun vil være berettiget at videregive de oplysninger om kunden, der er nødvendige og relevante for køberen til brug for den videre inddrivelse af gælden. Det vil således ikke være berettiget at videregive kundeoplysninger, som ikke er nødvendige og relevante for køberen til brug for den videre inddrivelse af gælden.

Finans Danmark bemærker, at der efter § 16 skal gives de nødvendige oplysninger, da det er en vigtig forudsætning for at kunne varetage rollen som kreditkøber, at virksomheden har mulighed for at få adgang til alle relevante oplysninger. Omfanget af oplysningerne bør være strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sætte potentielle kreditkøbere i stand til at vurdere værdien af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale og sandsynligheden for at realisere værdien af denne aftale – og skal være i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen.

Bemærkningerne til bestemmelsen nævner imidlertid ikke § 117 i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets fortolkning heraf i relation til salg af misligholdte fordringer.

Det er vores opfattelse, at lovforslaget eksplicit bør forholde sig til § 117 i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets vejledende udtalelse om kreditinstitutters salg af misligholdte fordringer fra januar 2020. For at skabe tilstrækkelig klarhed, bør det således fremgå af lovforslagets bemærkninger, at videregivelse af fortrolige oplysninger i forbindelse med salg af fordringer efter den foreslåede § 16 vil være en berettiget videregivelse efter § 117, stk. 1.

Finans Danmark foreslår desuden, at Finanstilsynet laver en undtagelse til hovedreglen i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter kreditinstitutter kan videregive fortrolige oplysninger i forbindelse med salg af misligholdte fordringer.

I forlængelse heraf bemærker vi, at EBA i henhold til direktivets artikel 16 har udarbejdet udkast til tekniske standarder omkring indholdet af oplysningsforpligtelserne i artikel 15, som kreditinstitutter skal benytte i forbindelse med salg af fordringer. Vi opfordrer til, at det af bemærkningerne fremgår, hvilken rolle disse standarder får i forhold til institutternes oplysningsforpligtelse.

Høringsvar

17. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693267-v1

I § 16, stk. 2, nr. 4, og § 20, stk. 2, nr. 3 omtales informationsforpligtelsen om typer af aktiver, der tjener som sikkerhedsstillelse. Efter vores opfattelse, bør sikkerhedsstillelse omtales mere specifikt, herunder hvorledes kreditinstitut og kreditervicevirksomhed skal forholde sig i forhold til fordringer, hvor der er stillet sikkerhed, herunder i forhold til sikkerheder, hvor der er foretaget sikringsakter, så som tinglysning, og evt. hvor der har været sket rådighedsberøvelse. Vi finder det afgørende at få afklaret, om der i disse tilfælde skal ske denunciation og evt. ændring i tingbøger mv.

Samspil med lov om inkassovirksomhed

Udøvelse af kreditserviceaktiviteter i relation til misligholdte fordringer i dag er reguleret af lov om inkassovirksomhed. Det følger af lovforslagets § 2, at reglerne i lov om inkassovirksomhed ikke finder anvendelse på kreditservicevirksomheders udøvelse af kreditserviceeringsaktiviteter omfattet af denne lov. Herved forstås, at aktiviteter efter NPL-direktivet alene vil være reguleret af nærværende lov og ikke lov om inkassovirksomhed.

I relation til kreditinstitutter følger det af forslaget § 1, stk. 3, at loven ikke finder anvendelse på kreditinstitutters kreditserviceeringsaktiviteter.

Kreditinstitutter benytter sig i høj grad af inkassovirksomheder til inddrivelse af forfalden gæld. Vi mener ikke, at det fremstår helt klart af lovforslaget, hvordan de foreslåede regler for kreditservicevirksomheder vil påvirke kreditinstitutter, herunder f.eks. i forhold til institutters brug af inkassovirksomhed og det tilhørende afrapporteringskrav efter § 16, stk. 2.

I relation til inkassovirksomheder, der allerede i dag varetager gældsinddrivelse for kreditinstitutter, forstås vi det således, at disse inkassovirksomheder senest 29. marts 2024 skal have indgivet en ansøgning til Finanstilsynet om tilladelse til kreditservicevirksomhed, og at reglerne i nærværende forslag herefter finder anvendelse både ved inkasso og salg af fordringer fra kreditinstituttet.

Det bør endvidere præciseres, hvorledes inkassovirksomheder, der fortsætter deres virksomhed frem til seneste ansøgningstidspunkt, skal afrapportere, herunder om fordringer, der er overgivet til inkasso frem til juni 2024 skal medtages i afrapporteringen.

Specifikke bemærkninger til enkelte lovbestemmelser

Lovforslagets § 3, nr. 13

Høringsvar

17. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693267-v1

Det følger af § 3, nr. 13, i lovforslaget, at en misligholdt kreditaftale defineres som en kreditaftale, der er klassificeret som en misligholdt eksponering i overensstemmelse med artikel 47a i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR). Det følger endvidere, at fordringen betragtes som misligholdt, når den enten anses for at være værdiforringet i overensstemmelse med regnskabsreglerne, det anses for usandsynligt, at låntageren vil indfri alle sine gældsforpligtelser eller låntageren i over 90 dage har været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse.

Vi finder, at det i bemærkningerne bør anføres, at fristen på 90 dage ikke er til hinder for, at et krav, hvor der er en misligholdelse, kan sendes til inddrivelse straks ved misligholdelse, så kreditinstitutter kan opgøre deres portefølje af lån/kreditter bedst muligt.

Lovforslagets § 10

Vi finder, at indholdet af § 10, stk. 4, fremstår uklart. Desuagtet, at den kun gælder for kreditservicevirksomheden, forekommer sondringen mellem 5 år fra udløb af kreditaftalen og sammenhængen med den maksimale forældelsesfrist ikke klar, herunder at der i begge tilfælde er tiltænkt en absolut frist på 10 år. På den baggrund ønskes en afklaring af, om der er tiltænkt en ændring i forhold til, hvordan kreditinstitutter i dag skal forholde sig ved arkivering af sager.

I er velkomne til at kontakte mig, hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen

Anne Aarup Fenger

Direkte: 30161136

Mail: afe@fida.dk

Hørings svar

17. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693267-v1

Høring over lovudkast om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere

Finanstilsynet har før sommerferien fremsendt ovenstående lovudkast med anmodning om Finans og Leasings bemærkninger.

Vi har senere fået et andet lovudkast fremsendt fra Justitsministeriet, som implementerer andre dele af NPL-direktivet bl.a. i kreditaftaleloven.

Generelle bemærkninger om den valgte implementeringsmodel

Vi havde foretrukket, at begge lovudkast blev fremsendt som et hele, således at man kan vurdere den samlede virkning af implementering af NPL-direktivet. Vi er bekendt med Dansk Inkassobrancheforenings høringssvar og enige i deres betragtninger om, at den valgte implementeringsmodel bør genovervejes. Spørgsmålet er, om ikke det vil give et mere overskueligt juridisk landskab, hvis NPL-direktivet så vidt muligt integreres i inkassoloven. Vi opfordrer til, at det revurderes.

Videregivelse af kundeoplysninger i relation til misligholdte fordringer versus FIL § 117

Det fremgår af § 16 og bemærkningerne hertil, at kreditinstitutter kan og skal give kreditservicevirksomheden oplysninger om de misligholdte fordringer, så værdien af disse kan vurderes. Det fremgår bl.a. af bemærkninger på side 102, *"det er derfor lovligt for kreditinstitutter at dele låntagernes personoplysninger med potentielle kreditkøbere"*. Det fremgår dog også, at *"Sådanne oplysninger bør være strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sætte potentielle kreditkøbere i stand til at vurdere værdien af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale og sandsynligheden for at realisere værdien af denne aftale"*. Der henvises til, at denne deling af oplysninger skal overholde GDPR-forordningen (s. 102 midt).

Bemærkningerne rejser forskellige spørgsmål, som vi opfordrer til bliver belyst nærmere:

- Der henvises alene til GDPR, men det bør også fremgå, at delingen af data ikke er i modstrid med FIL § 117.
- Der omtales alene deling af data til brug for at vurdere værdien af den misligholdte fordring. Deling af data er også nødvendig for at kreditservicevirksomheden på bedste vis kan søge fordringen betalt, såfremt fordringen købes. Det bør derfor fremgå, at deling af data også lovligt kan ske med det formål.
- Finanstilsynet har tidligere udtalt sig i notat af 7. jan 2020 om rammerne for videregivelse af oplysninger om misligholdte fordringer. Notatet er ikke omtalt i lovudkastets bemærkninger, hvilket vi tolker som om at notatet bortfalder med lovudkastet. Det bør nærmere belyses, om det er korrekt forstået, så der er klarhed herom.

Filialer af udenlandske kreditinstitutter

Vi er i tvivl om, hvorvidt en herværende filial af en udenlandsk bank (etableret i EU) er omfattet af lovudkastet herunder fx § 10, hvor der er krav til indholdet af "kreditserviceaftaler" og lovforslagets § 16 fsva. oplysningspligt til dansk Finanstilsyn. Eller om sådanne filialer bliver omfattet af reglerne i moderbankens land. Dette ønskes nærmere belyst.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør, cand. jur.
Finans og Leasing

Finanstilsynet
Strandgade 29
1401 København K

Dato: 18. august 2023

Sag: FO-23/05625-3

Sagsbehandler: /fvb

Direkte tlf.: +45 41 71 50 89

Forbrugerombudsmandens høringssvar til forslag til lov om kredit-servicevirksomheder og kredittkøbere

Forbrugerombudsmanden anser det for positivt, at der med lovforslaget sættes større fokus på kreditservicevirksomheders interne procedurer, og at der ønskes øget beskyttelse af skyldneres rettigheder i forbindelse med inddrivelse af lån.

Forbrugerombudsmanden har dog enkelte bemærkninger til lovforslaget.

Om inkassoselskabers besøg på skyldneres adresse

Af inkassolovens § 12 følger flere begrænsninger i inkassovirksomheders muligheder for at foretage personlige henvendelser på en skyldners adresse. Det fremgår ikke klart af lovforslaget, at disse begrænsninger også vil være gældende for kreditservicevirksomheder, idet lovforslagets regler herom er mindre specifikke end inkassolovens.

Det fremgår derfor ikke af lovforslaget, om der er tiltænkt den samme grad af beskyttelse mod uanmodede henvendelser fra kreditservicevirksomheder, som i dag følger af inkassolovens § 12.

Om påkravsskrivelser

Efter inkassolovens § 10 skal skyldnere modtage en påkravsskrivelse med alle nødvendige oplysninger for skyldnerens bedømmelse af kravet. Påkravsskrivelsen skal angive en frist på ti dage, hvor skyldneren kan indfri kravet, uden at der foretages foranstaltninger, der påfører skyldneren yderligere omkostninger.

Formålet med påkravsskrivelser er bl.a. at give skyldneren mulighed for at bedømme retmæssigheden af kravet og kravets opgørelse.

Det fremgår dog ikke af lovforslaget, at skyldnere skal gives en frist på ti dage til at reagere på skrivelsen, som er beskrevet i lovforslagets § 22, stk. 2. Det er Forbrugerombudsmandens vurdering, at forbrugerbeskyttel-

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

CVR-nr. 10 29 48 19

EAN-nr. 5798000018006

FO@forbrugerombudsmanden.dk

www.forbrugerombudsmanden.dk

ERHVERVS MINISTERIET

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)

www.icpen.org

sen kan blive svækket, hvis skyldnere ikke har tilstrækkelig tid til at undersøge opgørelsen og retmæssigheden af et krav.

Forbrugerombudsmandens kompetence

Efter lovforslagets § 31, stk. 1, tillægges Forbrugerombudsmanden en søgsmålskompetence.

Forbrugerombudsmanden kan allerede føre tilsyn med kreditservicevirksomheder efter markedsføringsloven. Det er derfor Forbrugerombudsmandens vurdering, at det ikke er nødvendigt at tillægge Forbrugerombudsmanden en søgsmålskompetence. Tværtimod vil en sådan bestemmelse kunne føre til en modsætningslutning vedrørende Forbrugerombudsmandens kompetence, som vil være meget uhensigtsmæssig.

Forbrugerombudsmanden anbefaler, at det i stedet blot bør fremgå af lov-bemærkningerne, at Forbrugerombudsmanden har et supplerende tilsyn med loven, idet Forbrugerombudsmanden fører et generelt tilsyn med erhvervsdrivendes overholdelse af den forbrugerbeskyttende lovgivning.

Med venlig hilsen

På Forbrugerombudsmandens vegne

Frederik Lars von Bülow
Fuldmægtig, cand.jur.